

DSK

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Att. Anna Engelsby Hansen
ash@kfst.dk
Sag: 17/10576-4

København, den 7. december 2017

Høring over visse bekendtgørelser med hjemmel i markedsføringsloven

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har den 10. november 2017 udsendt en høring, hvor en række bekendtgørelser under markedsføringsloven udsættes for et serviceeftersyn. De Samvirkende Købmænd takker for høringen.

Regeringens *Virksomhedsforum for enklere regler* har udtrykt ønske om, at der skulle gennemføres et forslag om serviceeftersyn af samtlige bekendtgørelser, der er udstedt med baggrund i markedsføringsloven. I juni 2016 oplyste regeringen, at forslaget fra Virksomhedsforum ville blive gennemført.

På den baggrund er det naturligvis glædeligt, at KFST nu fremlægger konkrete forslag til, om bekendtgørelserne skal videreføres, ophæves eller revideres. Vi skal samtidig opfordre til, at der også udstedes en ny vejledning til erstatning for den nuværende, der er fra november 2000. Vejledningen kan tilgås her <http://www.statensnet.dk/pligtarkiv/fremvis.pl?vaerkid=8615&rebrid=0&fillid=7&iarkiv=1>.

Virksomhedsforum for enklere regler omtaler bl.a., at der er en aktiv bekendtgørelse om krystalglasvarer, men den optræder ikke på listen i forbindelse med nærværende høring. Se f.eks. <https://enklereregler.dk/forslag/1044800/19>. Umiddelbart skulle man tro, at behovet for en særskilt bekendtgørelse om krystalglasvarer ikke er stærkt påkrævet længere!

DSK har ingen bemærkninger til de 9 bekendtgørelser, der foreslås ophævet.

Kommentarer vedr. prismærkningsbekendtgørelsen.

Den nuværende prismærkningsbekendtgørelse er mere end 17 år gammel, hvorfor både mange begreber, og sortiment i butikkerne, er ændret siden da. En opdatering af bekendtgørelsen er derfor særdeles velkommen.

Generelt skal DSK opfordre til, at enhver brug af ordet "levnedsmidler" bør erstattes med fødevarer, da det er branchens – og fødevaremyndighedernes – nuværende ordvalg. Vi skal endvidere opfordre til, at bekendtgørelsen læses grundigt igennem med henblik på, at den også skal dække salg via hjemmesider, da det nuværende ordvalg i høj grad bærer præg af fysiske butikker.

Bemærkning til de enkelte bestemmelser:

§ 2: I litra 2. Styrelsen bør overveje at tillade enhedspris for mindre måleenheder; f.eks. g. fremfor kg. i særlige tilfælde. Der findes luksuøse fødevarer med eksorbitant høj kilopris, hvor forbrugeren kun anvender mikroskopiske mængder. F.eks. koster en pakke med 2 g. af krydderiet safran typisk omkring 200 kroner svarende til en pris pr. kg på 100.000,-

En hvid trøffel sælges i sæsonen for op til ca. 60 kroner pr. gram, og man anvender typisk allerhøjest få g. pr. person. Her giver det ikke mening med en pris pr. kg., da den målestok slet ikke er relevant for forbrugeren indkøb.

I sådanne tilfælde giver en pris pr. kg ingen anden mening end "sådan er reglerne" for forbrugeren, der står i en indkøbssituation.

§ 2: I ltra 4 nævnes en "industridrivende." Det begreb er på ingen måde almindeligt forekommende. En erhvervsdrivende er enhver, der markedsfører med salg for øje.

§ 2: I litra 6 anvendes "nettokontantpriser." Hvorfor ikke blot "varens udsalgspris" eller endnu kortere "pris."

§ 4: Sidste sætning er: "Det gælder dog ikke, hvis disse varer udbydes i detailsalg ved udstilling i vinduer." Understregningen er min.

Jf. Bekendtgørelse af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., er det kun lovligt med en "neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende" ligesom alle former for tobaksreklame er forbudt; dog med enkelte undtagelser herunder prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder.

Styrelsen bør sikre, at der er parallelitet mellem krav til prisskiltning i nærværende bekendtgørelse og kravet om "*neutral anbringelse*" i bekendtgørelse om lov om forbud mod tobaksreklame mv.

§ 5: Ordet "levnedsmidler" er i dag erstattet af "fødevarer." Den tidligere Levnedsmiddelstyrelsen er f.eks. blevet til Fødevarestyrelsen. Det bør – som nævnt tidligere – konsekvensrettes gennem hele dokumentet.

§ 6: I stk. 2 bør der indsættes et "m.v." efter klisterbånd og tape, så opstillingen kan være åben for fortolkning i lighed med stk. 3.

§ 7: I litra 1 omtales æg. Bisætningen, "der sælges færdigpakkede", kan med fordel udgå. For ikke færdigpakkede æg er det også mere logisk – og sammenligneligt – at angive prisen pr. æg.

"Med angivelse af vægtgruppen" kan ligeledes udgå, da æg ikke længere nødvendigvis sælges med angivelse af vægtgruppe. Det bør tydeliggøres, at der udelukkende er tale om æg i skal og ikke f.eks. pasteuriserede æg.

§ 7: Litra 4, 5 og 6 oplister en række helt konkrete produktgrupper. Her bør tilføjes "og lignende", så nært sammenfaldende produkter kan være omfattet af de samme regler. I litra 5 er nævnt plastikposer til opbevaring og affald. Er der så nogle plastikposer, der ikke er omfattet? Hvis nej foreslår vi blot at skrive "plastikposer."

§ 7: I stk. 2 bør kogevaske midler og finvaske midler blot betegnes som vaskemidler.

§ 8: Stk. 2, litra 1. Der er mange spørgsmål fra butikkerne til netop forståelsen af færdigretter. Vi forstår en færdigret som et måltid.

Undtagelsen vil dermed også gælde en sandwich, en pakke med f.eks. 3 forskellige stykker smørrebrød, smørrebrød pakket og solgt enkeltvis, en pizza, en pizzaslice, frikadeller med kartoffelsalat og/eller en bolle med lidt grønt, forårsruller med (eller uden) tilbehør som f.eks. salat. Listen kan udbygges med langt flere eksempler, men de her nævnte eksempler kan forhåbentlig underbygge behovet for en nærmere forståelse af begrebet færdigretter/måltider.

§ 8: Stk. 2, nr. 3. Den foreslåede lempelse hilses velkommen. Styrelsen bør overveje at se bort fra formuleringen om "samme emballage", da en af de helt store tendenser er minimering af emballage og mere "frit valg" for kunderne. Et konkret eksempel er flere "bland selv" løsninger, hvor kunden kan vælge mellem forskellige varer og så købe x-antal for en fast pris. Det kan eksempelvis være et marked med mange forskellige slags oste – i forskellige størrelser pga. forskellige priser pr. kg – hvor man eksempelvis kan vælge 3 forskellige oste for 50 kroner.

Vi forstår det således, at "varer af forskellig art" både kan være eksempelvis et udvalg af forskellige oste, men også – for at blive i samme terminologi – en pakke med ost, knækbrød og marmelade.

§ 8: Stk. 2, nr. 4. Bestemmelser omfatter småbrød, kager og konditorvarer, hvorfor brød bør tilføjes. Der kan ligeledes være tale om varer, der sælges både uindpakket over disk og som samtidig udbydes færdigpakket. Eksempel: Bagerafdelingen i en butik pakker nogle flutes og placerer dem i selve butikslokalet sammen med ost og pålæg. For forbrugeren er det fortsat "flutes fra bageren", hvorfor enhedspris bør være frivilligt for den erhvervsdrivende.

§ 8: Stk. 2, forslag til ny nr. 7. Ispinde og lignende isprodukter.

§ 10: Ordvalget "letfordærlige levnedsmidler" kan med fordel moderniseres. Forslag: "holdbarhedsmærkede fødevarer, (...), når salg sker med rabat med henblik på at sælge varen inden holdbarhedstidens udløb". Det er som bekendt et instrument imod madspild, hvorfor forskellige former for fødevarer typisk sænkes i pris op til varernes udløb, og det gælder ikke kun letfordærlige fødevarer.

Det vil være en hjælp for erhvervslivet, hvis den sidste sætning "Den oprindelige salgspris og enhedspris eller rabatten i procent eller som et beløb skal være angivet", udgår.

Ofte vælger butikkerne at samle "datovarer" på særlige pladser i butikken og ofte sælges datovarer til faste runde priser. Forbrugeren kan naturligvis altid finde – eller få hjælp til – at finde den sædvanlige pris på disse varer, der udbydes til salg andet sted i butikken til sædvanlig pris.

§ 11: I stk. 3 kan "nettokontantpriser" justeres til "priser."

§ 12: Kan "4 uger" ændres til "en måned?" Det er mere fleksibelt for virksomheder, der vælger at markedsføre månedstilbud.

§ 17: DSK skal opfordre til klar kommunikation om eventuelle undtagelser. Som udgangspunkt bør alle undtagelser nævnes i bekendtgørelsen, hvorfor denne bør opdateres med eventuelle nye undtagelser.

Varespecifikke spørgsmål

Skal gas (til grill og opvarmning mv.) opgives i kg. eller literpris eller er "flaskegas" omfattet af en undtagelse?

Tebreve og kaffepuder/kaffekapsler/kaffepuder og lignende produkter til fremstilling af en kop "drikkevare." Skal enhedspris angives efter pr. styk eller efter vægt? Der kan være forskel i vægtindholdet mellem konkurrerende mærker indenfor hhv. tebreve og kaffepuder mv., men forbrugeren vil som altovervejende hovedregel anvende én enhed pr. gang.

Producenter af skyllemiddel oplyser typisk antal vaske på varens emballage. Skal skyllemiddel fremover oplyses pr. liter eller mere logisk – i lighed med § 7 stk. 2 - antallet af standard-vaske?

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, vore bemærkninger kan bidrage til, at bekendtgørelsen bliver endnu bedre. Skulle vore bemærkninger give anledning til spørgsmål, er I velkomne til at kontakte os.

Vi står naturligvis meget gerne til rådighed for et møde, hvor vi kan uddybe vores høringssvar.

Med venlig hilsen

Claus Bøgelund Nielsen
Vicedirektør

Kirsten Jacobsen
Seniorkonsulent, cand. brom